

שיחת הגאולה

הגליון השבועי של ימות המשיח

1545

ב"ה | ערב שבת קודש פרשת ויקרא | ו' ניסן חודש הגאולה ה'תשפ"ה (4.4.25)

י"א ניסן

123 שנה להולדת
הרבי שליט"א
מלך המשיח

ביום רביעי הקרוב י"א בניסן (9.4) נציין את יום הולדתו ה-123, של הרבי שליט"א מלך המשיח.

באותם ימים בשנת תרס"ב (1902) התגוררו בעיר ניקולייב שבדרום אוקראינה כעשרים אלף יהודים, אך ספק אם מישהו, מעבר לבני המשפחה והידידים, באמת התרגש והבין את משמעות הרגע הגדול, בלידת התינוק לבית משפחת הרב לוי יצחק והרבנית חנה שניאורסון.

קדוש מבטן ומלידה

אך, הרחק משם בדרום מערב רוסיה, בעיר רוסטוב של הון, התגורר כבוד קדושת אדמו"ר הרש"ב (רבי שלום דובער) נ"ע, שעוד באותו יום שישי שלח שישה מברקים לאביו של התינוק, ובהם ברכות ואיחולים ללידת התינוק, והדרכות שונות הקשורות בדרך גידולו של התינוק המופלא שעתיד להאיר את

המשך בעמוד האחורי <

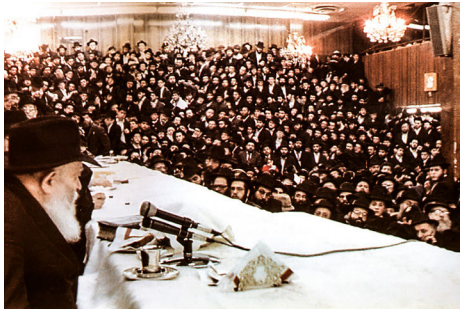

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

שמחת מביאי העצים לבית המקדש

חלק אחר. אבל עצי המערכה שונים מהקרבנות כי הם אינם קשורים לסוג מסוים של הקרבה, אלא משמשים בסיס לכל סוגי הקרבנות, ונשרפים יחד עם כולם, כי במובן הפנימי הם מסמלים את תנועת ההתמסרות הכללית של היהודי לה', ולא רק של חלק מסוים ממנו, אלא של כל כולו.

בשונה מקרבן, שהמביאו יכול לחוש תחושה של סיפוק עצמי, עצי המערכה אינם נחשבים קרבן כי הם רק אמצעי, ולכן הבאת עצים מבטאת יותר את ההתמסרות הטהורה לה' מבלי להרגיש מציאות.

מהמילה "ונפש כי תקריב קרבן מנחה" - שנראית לכאורה כמיותרת - אנו למדים שאפשר לנדב לבית המקדש אפילו עצים בפני עצמם.

אך הדבר תמוה: מה הקשר בין המילה "קרבן" ובין עצים, הרי העצים אינם קרבן כלל, אלא רק אמצעי טכני שבאמצעותו ועל גביו שורפים את הקרבנות?

בכלל צריך להבין דבר פלא שאנו רואים לגבי תרומות העצים: בגמרא מסופר שכאשר שבו בני הגולה לארץ ישראל, לא נמצאו עצים למערכה, ולכן היו משפחות מסוימות שנידבו עצים למזבח. מאז נקבע כי בתאריכים שבהם הביאו את העצים לראשונה, ימשיכו צאצאי אותן משפחות להביא עצים מדי שנה, ובאותו יום ישתמשו דווקא בעצים אלו, אפילו אם לשכת העצים מלאה. עבור אותן משפחות הוגדרו ימים אלו כימי חג, שאסור לעשות בהם מלאכה ולהתענות, ועד שלפעמים יצא שחג זה דחה אפילו את תשעה באב (בקביעות מסוימות)!

שמחה על שום מה?

ונשאלת השאלה: מדוע נדבת העצים היא כה חשובה וגורמת שמחה עד שהיא דוחה אפילו את תשעה באב? יתרה מכך: ידוע שחמישה עשר באב הוא אחד הימים הכי שמחים בשנה, ועליו נאמר "לא היו ימים טובים לישראל כחמישה עשר באב". ואחת הסיבות לכך היא משום שבט"ו באב השלימו את כריתת העצים למערכה, ועל כן זהו יום שמחה.

והרי, כריתת העצים אינה אלא שלב טפל ומקדים להקרבת הקרבנות, מדוע היא גורמת לשמחה כה גדולה, אפילו יותר מהקרבנות עצמם?

בשונה מקרבן, היכול לגרום תחושת סיפוק עצי המערכה אינם נחשבים קרבן כי הם רק אמצעי, ולכן הבאת עצים מבטאת יותר את ההתמסרות הטהורה לה'

התמסרות מוחלטת

ביאור העניין: מטרת הקרבנות אינה רק להקריב בהמה או מנחה, אלא בעיקר להביא את האדם להקרה פנימית לה'. כפי שמסביר הרמב"ן שהאדם המביא קרבן צריך לחשוב כאילו הקרבן מהווה תחליף לעצמו, "נפש תחת נפש".

עם זאת, ישנם סוגי קורבנות שונים: קרבן חטאת, קרבן נדבה, ועוד, וכל אחד מהם מבטא "הקרבה" של

הדרגה הנעלית

אך יש רמה גבוהה עוד יותר מנדבת העצים, והיא כריתת העצים. בשלב זה, העצים עדיין לא הגיעו בכלל לבית המקדש והם עצי חול. האדם הכורת אותם אינו רואה כעת את העצים נשרפים, ובכל זאת הוא מוסר את עצמו לחלוטין למען ה'. כאן מתבטאת הדרגה הגבוהה ביותר של ביטול והתמסרות, ולכן בט"ו באב, שבו הושלמה כריתת העצים, הייתה שמחה גדולה.

ההוראה מכך היא: יהודי צריך לעבוד את ה' מתוך התמסרות מוחלטת. יש הסבורים שהעיקר הוא ההתעלות האישית בלימוד התורה, ואילו עזרה ליהודי אחר היא 'רידה' שבאה על חשבון ההתעלות האישית. אך האמת היא הפוכה: מסירות מוחלטת היא דווקא כשאין בכך רווח אישי או תחושת סיפוק.

זהו המסר מנדבת עצי המערכה: למסור את כל הדרגות והשאיפות האישיות לרצון ה', ולהתמסר בכל הכוח להבאת הגאולה האמיתית והשלימה - נאו.

(על פי לקוטי שיחות חלק כ"ב עמוד 7)

דבר מלך

הנהגה ניסית אצל כל אחד

וזהו תוכן ההוספה והחידוש בעבודה באופן ד"הנהגה ניסית" ("החודש הזה לכם") - שבעבודת כל אחד ואחת משראל נעשה הענין ד"ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאוהל מועד", ועד לשלימות העבודה באופן של כלות הנפש. ועוד ועיקר - שההוספה והחידוש בעבודה באופן דהנהגה ניסית נעשה באופן של קביעות ונצחיות, כמו שכתוב בהמשך הפרשה "ולא תשבית מלח ברית אלקיך", "ברית כרותה למלח", כברית שקיימת לעד ולעולמי עולמים.

(דבר מלכות ויקרא תנש"א - מוגה)

ניצוצות של גאולה

ונפש כי תקריב קרבן (ויקרא ב, א)

...ויש להביא ראיה לזה במדרש תהלים מזמור לתודה, ר' יוחנן בשם ר' מנחם דמן גליא, כל התפלות בטלות לעתיד לבא, וההודאות אינם בטילות, כל הקרבנות לעולם לעתיד לבא, וקרבן תודה אינו בטל. וזה לשון תולעת יעקב בסתרי חג השבועות, כבר ידעת כי החטא גורם הרחקת הארץ, ולפיכך הוצרכו הקרבנות לבסס העולם ולפתוח המקור להשפיע השפע לקרב המדות ולהרחיק כל דבר רע, ולעתיד לבא זמן ביטול היצר הרע ויתמו חטאים מן הארץ לא יצטרך לקרבן, כי תתעלה מדת דינו ברחמים, וביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. קרבן תודה אינו בטל כי אינו בא על עון אלא לרצון אלא דוגמת למדת הדין ולמדת הרחמים, אבל יהיה שלום בכל, כי לא יהיה כנעני בבית ה' צבאות עוה, והיתה לה' המלוכה...

והמעמיקים בחכמה אמרו, כי לפיכך קרבן תודה אינו

בטל מפני שהוא לצורך הודאות הנשמות כשיצאו כל אחת מגלות הידוע ויתעלו בתפארת מקום היחוד ומקום ההודאה, כענין ד' שצריכים להודות בבואם אל ביתם בשלום ולומר יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם, שבאו בשלום על עולם הנשמות האילן שפורחין משם, ומשם תשובתם הרמתה. וכן כתב בע"ה בחלק העבודה פרק מ"ג, ולעולם הבא אחר התחיה אין חטא ואין מות, ולזה אין חטאות ואשמות ושם אין קרבן לעתיד לבא זולת תמידין ומוספין וקרבן תודה שלא יתבטלו לעולם...

וסוד הענין, כי החטא הוא הגורם הרחקת הארץ העליונה והקיצוץ והפירוד ביחוד, ולזה הוצרכו הקרבנות לבסס העולם ולפתוח המקור להאיר באורו ולקרב רחוקים ולהרחיק כל דבר רע וטמא מן המקדש, ולעתיד לבא שיתבער היצר הרע המחטיא ויתמו חטאים מן הארץ לא יצטרך לקרבן עוד, כי תתעלה מדת דינו ברחמים, והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

(של"ה בית דוד)

שיחת הגאולה

הגיון השבועי של ימות המשיח

האגודה לתען הגאולה האמיתית והשלימה המייסד והיוזם: הרב זמרוני עיק | העלון יזיל ע"י מסודות חינוך מביד בני-ים | office@hageula.com
 עיר הגאולה כ"ט בנובמבר 50 | המערכת: חיים עיק, יצחק רחמי, בנימי פרישמן | אימייל: hageula.com | moshiach.net | www.hageula.com
 עריכה גרפית: [studioAQ.com](http://www.studioAQ.com) | לנתונים והזמנות: 054-398-6770 | אינטרנט: [hageula.com](http://www.hageula.com)
 תמונת הרבי שליט"א מלך המשיח בחיית: ש. רומני | www.hageula.com | www.hageula.com | www.hageula.com

לפי שעון קיץ	ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע	ניו-יורק
הדלקת נרות	18:25	18:40	18:32	18:42	19:06
יציאת השבת	19:39	19:41	19:41	19:41	20:07

הפטרה: עם זו יצרת - ובישראל אפתא (ישעיה מו, כא - מד, כג)

ניסים גלויים
 בפינה לרבי שליט"א מלך המשיח בבקשת ברכה, עשה והודרכה באמצעות אגרות הקודש
 חיינו נכת: 03-9412-770
www.igrot.com

החזקת ספר החת"ת וקופת צדקה
 יש ללמוד כל יום את השיעור היומי בחומש, תהילים, ותניא.
 הוראת מלך המשיח
 שהצילה אלפים:

מדריך לחג הפסח

הלכות פסח הן מרובות ביותר. לכן שלושים יום לפני הפסח כבר מתחילים לעסוק בהלכות פסח. יש לעיין היטב בספרי הפוסקים בכל עניין, ובכל שאלה וספק יש להתייעץ עם פוסק הוראה מוסמך

ברכת האילנות

במהלך חודש ניסן מברכים את ברכת האילנות על אילנות מאכל מלבליים. זו ברכה שמברכים פעם אחת בשנה כשרואים פריחה של עצי פירות מאכל (הברכה נמצאת בסידורים).

קמחא דפסחא

צריך לתת את התרומות למשפחות הנזקקות ביד רחבה כדי שגם אלו שאין להם יזכו לחגוג ולשמח, ישבעו וירגישו בני חורין. וזה גם מה שאנו אומרים בליל הסדר, "הא לחמא עניא", שפותחים את הדלת ומכריזים שכל מי שאין לו יבוא אלינו ויאכל.

הכשרת כלים

דיני הכשרת כלים הם מרובים ובכל כלי הדין משתנה על פי החומר ממנו הוא מורכב, צורת השימוש שלו וכדומה. באופן כללי, כדאי תמיד שיהיו כלים חדשים ומיוחדים לפסח, זה גם מוסיף בכבוד החג שיש כלים מיוחדים לחג, וגם חוסך הרבה שאלות ובעיות שיכולים להיות אם לא עושים הכשרת כלים נכון.

איסור חמץ

חשוב לקנות אך ורק מוצרי מזון עם הכשר מיוחד וברור לפסח וראוי להימנע מכל ספק. ישנם מקומות המוכרים מוצרי מזון בתפוזות (כמו למשל תבלינים ואגוזים במשקל) ולפעמים עלול להגיע לשם חמץ מהעוברים ושביום. פיצוחים קלויים מכילים לרוב חמץ, שקולים אותם עם קמח.

צריך לדעת שישנם הרבה מאוד מאכלים שמכילים חמץ שכלל לא היינו משערים בדעתנו. פעם היו לוקחים שלשה מוצרים ויוצרים מאכל. אבל היום כשהכל תעשייתי, מכניסים בכל מאכל פשוט מאות רכיבים. חומרים משמרים שיעמידו אותו לאורך זמן, חומרי טעם וריח, חומרי צבע וכדומה. לכן חשוב לשים לב שאנו יודעים שהמוצרים אכן כשרים לפסח. אם אין חותמת ברורה של ועד כשרות מהודו, אין להשתמש במוצר בפסח.

חמץ בפסח אסור גם בהנאה ולא רק באכילה. לכן אם יש לאדם בעלי חיים שעליו להאכיל אותם, צריך הכשר לפסח. הדבר מצוי ביותר באוכל לדגים שמעורב בו חמץ או במזון לכלבים, תרנגולים וכו'. אפשר להשיג אוכל כשר לפסח (למשל תולעים לדגים במקום האוכל הרגיל) או שאפשר להאכיל באוכל שונה במהלך הפסח (כמו למשל לתת מעט קמח מצה לדגים ושאריות מזון לכלבים).

מכירת חמץ: ישראל שברשותו חמץ בפסח, עובר בכל רגע ורגע על איסור "בל יראה ובל ימצא". לכן, בנוסף לבדיקת וביעור החמץ, וכן ביטול החמץ, גם עושים את הרב לשליח למכירת החמץ לגוי. הרבי שליט"א מלך המשיח מבקש לפרסם על דבר "מכירת החמץ", שיש בכך זיכויו הרבים והסרת מכשול.

זמן מכירת החמץ בשנה זו: עד יום שישי י"ג ניסן בבוקר, ורצוי לא לחכות לרגע האחרון. ■

כשאחמד הניח תפילין

ר' אבי פיאמנטה

נעמד מולי אדם גבוה, בעל עור שחום, שהביט בי בחיוך ושאל אותי באנגלית: "האם אתה יודע שיש לי חברים יהודים?" השבתי: "נחמד מאוד!" לא חשבתי שיש לזה איזו משמעות...

המשפחה שלו היגרה לארצות הברית ממצרים לפני שנים רבות. שאלתי אותו אם יש יהודים במשפחתו, והוא השיב: "סבתא שלי" שאלתי מיד: "מצד מי?" והוא ענה: "מצד אמא שלי".

הבנתי מיד את המשמעות והסתובבתי שוב לחברו בטלפון ואמרתי לו: "החבר שלך - הוא יהודי!" בצד השני הייתה שתיקה לרגע, ואז הוא אמר לי: "אתה צודק".

פניתי לאותו אדם הסברתי לו שהוא אכן יהודי ואמרתי לו: "בוא תניח תפילין!" הוא נראה מהוסס, אבל הסכים. אספתי את חפציי, והוא לקח אותי דרך חברים שלו שעובדים שם, והכניס אותי לחדר צדדי. ראיתי שולחן הפוך בפניה, ושם, בתוך אותה סיטואציה לא צפויה, התחלתי להפשיט לו את השרוול כדי להניח לו תפילין.

שכחתי לציין שבמתכת על החגורה שלו היה חרוט השם "אחמד"... ובכל זאת, אחמד זה הניח תפילין לראשונה בחייו!

לאחר מכן, הוא שאל אותי אם הוא יכול לשמור אצלו את הכיפה שלי. כמובן שהסכמתי, וכך, כעת מסתובב בעולם אחמד עם כיפה שעליה כתוב "יחי אדוננו...".

אין ספק - עוד נשמה שגילתה את הקשר שלה להקב"ה ומוכנה כעת לגאולה. ■

יום י"א ניסן, יום הולדתו של הרבי שליט"א מלך המשיח, מגלה את הקשר המיוחד בין הנשמה הכללית, כפי שהיא נקראת בתורת הסוד, לבין כל נשמה מעם ישראל בדורנו.

כל אחד, יכול לראות במוחש, את הביטוי לקשר זה, כשהרבי שליט"א מלך המשיח פועל בעולם, באמצעות שלוחיו להגיע לכל נשמה ונשמה ולגלות בתוכה את הניצוץ היהודי.

על הגאולה נאמר בנביא: "ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל". ואכן, לא פעם אנו מגלים, כיצד אפילו נשמה שנחשבת "אבודה" ואדם שאפילו לא היה מודע ליהדותו, מגלה זאת לפתע, בזכות אחד השלוחים, המגיע אליו בהשגחה פרטית.

כזה הוא הסיפור שסיפר הזמר החסידי ר' אבי פיאמנטה:

"בתי נמצאת בשליחות במקסיקו, ובאחד הביקורים אצלה עמדתי לטוס חזרה לארצות הברית. זה היה יום חמישי בערב, והייתי אמור לטוס לניו יורק, לשדה התעופה קנדי. לפני הטיסה, חתני הכין לי שקית עם פפאיה מקסיקנית טריה כדי שיהיה לי מה לאכול במטוס.

לאחר טיסת לילה מתישה, הגעתי לניו יורק, וכשנעמדתי בביקורת המכס, נשאלתי האם הבאתי איתי צמחים או פירות. השבתי בכנות שיש לי פפאיה שאכלתי בטיסה. הפקיד אמנם לי שאין בעיה, אך כשניסיתי לצאת, לפתע הורו לי לגשת לאזור הבדיקה החקלאית. הם התחילו לבדוק את חפציי באופן יסודי ביותר, מה שהיה הדבר האחרון שהייתי צריך אחרי טיסה מעייפת שכזו, במיוחד שטרם הספקתי להתפלל.

פתאום, נעמד מולי אדם גבוה, בעל עור שחום, שהביט בי בחיוך. הבטתי בו בחזרה והוא שאל אותי באנגלית: "האם אתה יודע שיש לי חברים יהודים?" השבתי לו בחיוך: "נחמד מאוד!" לא חשבתי שיש לזה איזו משמעות... לפתע הוא שלף טלפון מהכיס, חייג למישהו ואמר כמה מילים, ואז הושיט לי את המכשיר ואמר: "דבר עם החבר שלי היהודי".

לקחתי את הטלפון ואמרתי: "שלום?" בצד השני שמעתי קול עם מבטא יידישאי מובהק שאמר: "מי זה?" הצגתי את עצמי והוא הגיב בהתרגשות: "גדלנו על המוזיקה שלך!" שמחתי לשמוע זאת, והוא הוסיף: "תדע לך, הבחור שאתה מדבר איתו - הוא מאוד אוהב יהודים".

באותו רגע, האיש שמולי סיפר לי

המטה להצלת הנשם והארץ ת.ד. 6132 צפת | מדברי הרבי שליט"א מלך המשיח בענייני שלימות הארץ

כבר החליטו מזמן

כבר מוחלט אצליהם במאה אחוז שיש למסור את כל השטחים [..] - וכל היוכוח הוא רק על המחיר, מה יקבלו עבור זה, ואיזה נוסח יכתבו על שארם-א-שייך ועל ירושלים - אולם בפועל כבר החליטו שמוסרים הכל.

(משיחת שבת-פרשת ויקרא תשל"א - בלתי מוגה)

מורה שיעור בלימוד הרמב"ם היומי

ו' י"ב ניסן

פרק אחד ליום	שלושה פרקים ליום	יום שיש
הל' כלים, פרק כח.	הל' מילה, פרק ב.ג. סדר תפלות ... עלינו וכו'.	שבת קודש
הל' מקואות, פרק א.א.	נוסח ברכות התפלה .. עושה שלום וכו'.	יום ראשון
פרק ב.	נוסח ברכת המזון .. הל' שבת.. א.ב.	יום שני
פרק ג.	פרק ג.ה.	יום שלישי
פרק ד.	פרק ו.ז.	יום רביעי
פרק ה.	פרק ט.א.	יום חמישי
פרק ו.	פרק יב.ד.	

לזכות החתן הת' מנחם מענדל והכלה דבורה לאה שיחיו אנטורג לרגל חתונתם ג' ניסן לבנין עדי עד מתוך הרחבה של זמן הגאולה

לזכות החתן הת' מנחם מענדל הכהן והכלה דבורה לאה שיחיו אנטורג לרגל חתונתם ה' ניסן לבנין עדי עד מתוך הרחבה של זמן הגאולה

"עזרנו בשם ה' עושה שמים וארץ"

(תהלים פרק קכד)

הקב"ה מצילנו מידם

כמה מתאימים הם מילים אלו לתקופה שלנו. אחרי שקמו עלינו תוכניות שמד נוראיות, אחרי שמתגלה כי אויבינו שוקדים במשך שנים ארוכות כדי להגיע ליום התקיפה, תוך שהם חושבים לתקוף בעת ובעונה אחת מכמה חזיתות, אחרי שבנו את יכולתם במשך שנים – והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.

לא רק שניצלנו בניסי ניסים, אלא שב"ה חלקם הגדול של המחבלים מתים ופצועים; על איראן, אחת מגדולות אויבי ישראל, משוגרים איומי מלחמה חסרי תקדים, על ידי ארצות הברית והעומד בראשה; עם ישראל מתלכד ומתאחד באמונה איתנה ובקיום תורה ומצוות; רוב רובם של הטילים מושמדים עוד באויר, ואלו הפוגעים בקרקע, על פי רוב אינם גורמים לנזקים משמעותיים. ועדיין לא מנינו אלא מעט מפלאי הניסים הגלויים שאנו חווים ממש לנגד עינינו.

מתנות ליום ההולדת

ביום רביעי הקרוב, כאשר עם ישראל יתחיל לומר את המזמור החדש, נתאחד כולנו בשבח והודיה לה' על כל ניסיו, על הפלא הגדול שזכינו לו – נשמתו של הרבי שליט"א מלך המשיח, וכמובן על הגאולה האמיתית והשלמה, אותה הוא מנבא לנו בצורה ברורה שאינה חוזרת ריקם.

נהוג להעניק מתנות ביום הולדת, וכמובן שגם ליום הולדתו של מחולל התחייה היהודית הגדולה ביותר, ראוי להעניק מתנה – המתנות לרבי שליט"א מלך המשיח הן מתנות רוחניות – הוספה במצוות ובמעשים טובים, המזרזים ומביאים תיכף ומיד ממש את הגאולה האמיתית והשלמה. ■

הרבי שליט"א מלך המשיח בשאיבת מים שלנו למצות

ביום רביעי הקרוב, מתחילים לומר את הפרק החדש – פרק קכ"ד בתהלים, אשר תוכנו מתאים לתקופה בה אנו נמצאים – הודיה ושבח להקב"ה על שמציל אותנו מידי הקמים עלינו

אותנו (כעסם) בחרות אפם בנו: אזי המים שטפנו (היינו במצוקה כמו אדם העומד לטבוע במים, אילו לא עמד לנו הקב"ה) נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על נפשנו (היינו חלילה טובעים באותם מים נוראיים) המים הזידונים: ברוך ה' (ישתבח שמו שהגן ושמר עלינו) שלא נתננו טרף לשינייהם: נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים (אנחנו דומים לציפור שהצליחה לברוח מתוך כלוב שכפו עליה) הפח נשבר ואנחנו נמלטנו: עזרנו בשם ה' (אנו בטוחים בעזרתו של הקב"ה) עושה שמים וארץ".

< המשך מעמוד ראשון

העולם כולו.

בהזדמנות מסויימת סיפרה הרבנית חנה, אמו של הרבי שליט"א מלך המשיח: "בעלי ציווה עלי ליטול את ידיו של התינוק בכל עת שיתעורר משנתו וירצה לאכול – החל מיום לידתו (דבר שלא היה אצל שאר הבנים). כנראה" אמרה הרבנית "שהיתה זו הוראה מכבוד קדושת אדמ"ר מוהרש"ב נ"ע".

קשה לעמוד על גודל פעולותיו הכבירות לאורך השנים הבאות, די לציין שכבר בגיל תשע, בעת שטייל עם אמו על שפת הים השחור, קפץ להציל ילד שטבע. פעולה שמשמלת בצורה מיוחדת את דרך ההתמסרות האישית להצלת האחר, בדרך בה פועלים כיום אלפי השלוחים הפזורים בכל פינה בעולם.

שיר המעלות

לכל אדם יש את פרק התהלים האישי המתאים למספר שנות חייו. כך לדוגמה מי שהוא בן עשרים ואומר את מזמור כ"א (21) בתהלים, שהרי ביום הולדתו נכנס הוא כבר לשנתו העשרים ואחת.

חשוב מאוד לומר מזמור אישי זה מידי יום, ואף נוהגים לומר את פרקו של הרבי שליט"א מלך המשיח: ביום רביעי הקרוב, בו יחול יום הולדתו ה-123, יתחילו לומר את מזמור קכ"ד.

התבוננות במילות המזמור, מגלות עד כמה משקף הוא את העובר על עם ישראל בשנה וחצי האחרונות: "שיר המעלות לדוד לולי ה' שהיה לנו (עם ישראל מודים הם לה' על כך שעמד לצידנו לאורך כל התקופות) יאמר נא ישראל: לולי ה' שהיה לנו (וכופלים את השבח להקב"ה שהיה איתנו כאשר קמו לנגדנו) בקום עלינו אדם: אזי חיים בלעונו (אותם אלו שקמו עלינו היום בולעים

נצה והדרכה

מדברי נשיא הדור שליט"א, משיח צדקנו

ללמוד מנשות דור הגאולה

ואף אחד לא יכול לעמוד מולו, הן גידלו דור שלם, רבבות ומאות אלפי ילדים, וילדים אלו היו הראשונים שהכירו את השם יתברך בקריעת ים סוף, והם היו אלו שאחר כך קיבלו את התורה בהר סיני, והחזיקו את העם היהודי.

מכל דבר שישנו בתורה, עלינו להפיק הוראה לכל יהודי, וכך גם בנוגע אלינו ואליכן, שצריך להיות חזקים בבטחון בה' יתברך שרק הוא ברוך הוא אינו הבעל הבית המוחלט של העולם, ונגדו אף אחד לא יכול לעשות שום דבר, אפילו כאשר לא רואים כיצד זה בטבע, השם יתברך ימלא את שלו, שכל הקשורים אליו – ברוך הוא – ע"י הבטחון בו, ומנהלים חיים של תורה ומצוות, הוא ישלים להם בכל הפרטים ובפרט בילדים וזרעא חייא וקיימא לאריכות ימים ושנים, וכשם שבמצרים, למרות שקודם לכן לא ראו דרך בטבע כיצד תהי' הגאולה, אבל זה לא החליש את הבטחון שלהן ללדת ולגדל ילדים, ושילדים תהי' אריכות ימים...

(אגרות קודש חלק ה עמוד שח – תרגום)

ודאי יודעות אתן את המסופר במדרש, שיציאת בני ישראל ממצרים היתה בזכות נשים צדקניות שבאותו הדור.

אחד מביטויי הצדקות של הנשים הי' שמבלי הבט על כל הקשיים וחושך הגלות, ובפרט בעשרות השנים האחרונות, הי' להן תמיד בטחון חזק בהשם יתברך שהוא ברוך הוא יקיים את הבטחתו על הגאולה, ולמרות שהן לא ידעו מתי הגאולה תבוא, ומזמן לזמן נעשו הגזירות של פרעה יותר חזקות ויותר קשות, ובפרט הגזירה על הילדים היהודיים עד לגזירה הקשה כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו, עם כל זה לא פחתה תקותן, הן אף דאגו להעמיד דור חדש, ללא התחשבות בגזירות, ולמרות שלא היתה לפניהם כל דרך כיצד ינצלו הילדים שיוולדו, ואיך הם יחסכו מהם את גזירת פרעה של כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו,

ועל ידי בטחון ותוקף זה, שלא להתחשב בשום דבר של ההבנה האנושית, כיון שהקב"ה הוא בעל הבית של כל העולם,

קדמי ביטוחים

הבית של הביטוחים

בנהלת ר' קדמי

כל הביטוחים בקדמי ביטוחים

מתקשרים ומרוויחים - 2770*